

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 marca 2008 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu polialkoholu winylowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia ceł tymczasowych

(2008/227/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Dnia 19 grudnia 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty polialkoholu winylowego (PVAL) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i Tajwanu. Dnia 17 września 2007 r. Komisja nałożyła na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1069/2007⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz PVAL pochodzącego z ChRL. Nie nałożono żadnych środków tymczasowych na przywóz PVAL z Tajwanu.
- (2) Jak określono w motywie 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty

dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do tendencji mających znaczenie dla oceny szkody Komisja przeprowadziła analizę danych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

- (3) Wskutek decyzji o nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz PVAL pochodzącego z ChRL i nienakładaniu takich środków na przywóz z Tajwanu niektóre zainteresowane strony przedłożyły wyjaśnienia na piśmie. Strony, które zwróciły się z wnioskiem o złożenie ustnych wyjaśnień, otrzymały taką możliwość. Komisja kontynuowała zbieranie i sprawdzanie wszystkich informacji, które uznała za konieczne do dokonania ostatecznych ustaleń.
- (4) Komisja wzmogła dochodzenie w aspektach dotyczących interesu Wspólnoty i w drodze wyjątku pozwoliła, aby użytkownicy z branży papierniczej, będącej ważnym sektorem dotychczas niewspółpracujących użytkowników, wypełnili kwestionariusz dla użytkowników.
- (5) Wszystkie strony objęte postępowaniem zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zakończyć postępowanie dotyczące przywozu PVAL pochodzącego z ChRL i Tajwanu oraz uwolnić kwoty zabezpieczone z tytułu cła tymczasowego. Stronom przysługiwało prawo składania, w określonym terminie, oświadczeń w odniesieniu do ujawnionych faktów.
- (6) Uwzględniono pisemne i ustne wyjaśnienia zainteresowanych stron i dokonano odpowiednich sprostowań w ustaleniach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 18.9.2007, s. 23.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (7) Użytkownik wspomniany w motywie 16 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych podtrzymał i rozwinął swoje argumenty za wyłączeniem z zakresu produktu pewnego gatunku („kwestionowanego gatunku”) zwanego „PVAL o niskiej zawartości popiołu na liczbowo średnią masę cząsteczkową”), w który użytkownik zaopatrywał się m.in. w ChRL. Użytkownik ten twierdził, że (i) Komisja nie podała wystarczających przesłanek uznania, że kwestionowany gatunek posiada takie same własności fizyczne i techniczne, co inne gatunki mieszczące się w definicji produktu i utrzymywał, że (ii) gatunek ten miał ściśle określonych użytkowników końcowych. Ponadto stwierdził, że (iii) kwestionowany gatunek jest kopolimerem i stąd też nie mieści się w zakresie definicji produktu.
- (8) Zanim zarzuty użytkownika zostaną zbadane szczegółowo, należy zauważyć, że zawartość popiołu w PVAL to miernik jego nieczystości; im niższa zawartość popiołu, tym czystszy PVAL. Poza tym pojęcie „niskiej zawartości popiołu” jest subiektywne. Nie ma ogólnie przyjętej normy w tym względzie, co oznacza, że każdy producent sam decyduje, jaki limit zawartości popiołu w PVAL uważa za niski. Ustalono, że w praktyce limity te znacząco różnią się od siebie: wśród producentów objętych dochodzeniem limit niskiej zawartości popiołu w PVAL waha się od 0,09 % do 0,5 % maksymalnej zawartości popiołu. Wspomniany użytkownik nie zalicza się do podmiotów najbardziej restrykcyjnych pod tym względem, tzn. przyjęty przez niego limit niskiej zawartości popiołu inne zainteresowane strony prawdopodobnie uznałyby za raczej wysoki.
- (9) Jeżeli chodzi o kwestie podniesione przez wskazaną stronę, określone w motywie 7 powyżej, to poddano je wnikliwym rozważaniom i da się je podsumować następująco.
- (i) **Kwestionowany gatunek ma inne podstawowe własności fizyczne i techniczne**
- (10) Należy przypomnieć, że podstawowe własności fizyczne i techniczne produktu objętego postępowaniem zostały wstępnie określone w motywie 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Produkt objęty postępowaniem zdefiniowano tam jako szczególny rodzaj żywicy posiadający określone parametry techniczne. Parametry wymienione w definicji produktu pozwalające na odróżnienie produktu objętego postępowaniem od innych gatunków PVAL dotyczą lepkości (3 mPas–61 mPas mierzonej w roztworze 4 %) oraz stopnia hydrolizy (84,0 mol %–99,9 mol %).
- (11) Wszystkie gatunki objęte zakresem definicji produktu czasami określa się jako gatunki standardowe, co oznacza, że można je wytworzyć za pomocą standardowej linii produkcyjnej PVAL, a koszty ich produkcji są zbliżone. Przeciwnie jest w przypadku gatunków sklasyfikowanych pod tym samym kodem CN, ale nieobjętych zakresem definicji: nie da się ich wytworzyć za pomocą standardowej linii produkcyjnej PVAL, wymagają innej technologii produkcji i dodatkowych urządzeń,

a stąd koszt ich produkcji może się znacząco różnić. Gatunki nieobjęte definicją produktu mają również zdecydowanie odmienne właściwości w porównaniu do tych objętych definicją produktu. Odnosnie do stopnia lepkości i hydrolizy: (i) gatunki o małej lepkości to PVAL o niskiej masie cząsteczkowej, bardzo trudne w obróbce, co m.in. skutkuje niską wydajnością produkcyjną, podczas gdy (ii) gatunki o dużej lepkości, również trudne w obróbce, są używane do nanoszenia zaawansowanych technologicznie, błyszczących powłok na papier, kiedy wymagana jest spoista powierzchnia wolna od zwykle powstających pęknięć; (iii) gatunki o wysokim stopniu hydrolizy również mają głównie takie zastosowanie, a (iv) gatunki PVAL o niskim stopniu hydrolizy nie rozpuszczają się w wodzie lub dają niestabilne roztwory wodne. Używa się ich zasadniczo do produkcji zawieszin PCV, a przy podwyższonych temperaturach produkty takie wytrącają się z roztworu.

- (12) Użytkownik stwierdził, że przy wytwarzaniu żywicy PVB potrzebnej do produkcji folii PVB niezwykle istotne jest sześć własności PVAL. Kombinacja parametrów pozwalających na zachowanie tych sześciu własności sprawia, że kwestionowany gatunek jest unikalny w porównaniu z innymi gatunkami PVAL występującymi na rynku. Podczas analizy tego zarzutu rzeczywiście ustalono, że do potrzeb niektórych zastosowań substancja musi posiadać bardziej ściśle właściwości techniczne, niż do innych zastosowań. Jednakże jednocześnie stwierdzono, że rzeczywiście wszystkie gatunki, w tym handlowe gatunki objęte definicją produktu, czasami określane jako „gatunki standardowe”, posiadają unikalną kombinację własności. W zależności od przewidywanych zastosowań wybiera się ten czy inny gatunek. Dzieje się tak nie tylko w przypadku zastosowań wspomnianego użytkownika, lecz również przy innych zastosowaniach. W związku z powyższym zarzut został oddalony.

(ii) **Kwestionowany gatunek ma ściśle określonych użytkowników końcowych**

- (13) Wspomniany użytkownik zakwestionował także sposób postrzegania rynku użytkowników PVAL i konkretnie zarzucił, że rynek użytkowników butyralu poliwinylu (PVB) jest bardzo zróżnicowany. W tym względzie, jak już wskazano w rozporządzeniu podstawowym, użytkownik używał przedmiotowego gatunku PVAL do produkcji PVB, stanowiącej największy odsetek zastosowań PVAL we Wspólnocie, wynoszący 25–29 % konsumpcji PAL, jak również najszybciej rozwijające się zastosowanie z uwagi na silny wzrost popytu na folię PVB. Podążając w dół łańcucha produkcji, dochodzenie również wykazało, że blisko 90 % PVB wytwarzanego we Wspólnocie jest następnie wykorzystywane do produkcji folii PVB; takie jest również zastosowanie końcowe PVB u wspomnianego użytkownika (a nie jest on jedynym wspólnotowym producentem folii PVB). Stąd też potwierdza się wniosek zawarty w motywie 17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że specyficzne wykorzystanie tej zainteresowanej strony stanowi jedno z podstawowych zastosowań, a ze względu na znaczenie rynkowe nie można go określić mianem „niestandardowego”.

- (14) Jeżeli chodzi o zarzucane specyficzne wykorzystanie, wspomniany użytkownik utrzymywał także, że kwestionowanego gatunku nie można zastąpić innymi rodzajami, co świadczy o tym specyficznym wykorzystaniu. W tej kwestii przede wszystkim ustalono, że użytkownik ten nie zaopatrywał się wyłącznie u chińskiego producenta objętego postępowaniem i dotychczas posiadał kilka innych źródeł. Faktycznie podczas OD pozyskał od niego mniej niż 5 % swoich zakupów PVAL, dlatego też wniósł o wyłączenie go z puli odbiorców producenta z ChRL objętego postępowaniem. Pozostałe zakupywane ilości pochodziły od trzech innych producentów PVAL z różnych krajów. Ponadto ustalono, że chociaż większości pozostałych gatunków sprzedawanych na rynku wspólnotowym rzeczywiście nie można używać w zastępstwie kwestionowanego gatunku, to kwestionowany gatunek jako taki może posłużyć do innych zastosowań i był również dostępny na rynku wspólnotowym po cenach zbliżonych do cen innych gatunków przywożonych z ChRL. Mając na uwadze powyższe, argument, że kwestionowanego gatunku nie można zastąpić innymi został oddalony.
- (iii) **Kwestionowany gatunek jest kopolimerem, a nie homopolimerem**
- (15) Po nałożeniu tymczasowych środków użytkownik podniósł zarzut, że PVAL o niskiej zawartości popiołu jest kopolimerem, a nie homopolimerem. Zarzut ten opiera się na stwierdzeniu, że polimer ten posiada dwa bloki w strukturze. Po zbadaniu tej kwestii ustalono, że PVAL jest rezultatem pierwotnej polimeryzacji homopolimerów. Jednakże dalszy proces hydrolizy pozostaje zawsze niepełny (między 84,0 mol % a 99,9 mol %), stąd w tym zakresie można także dowiedzieć, że PVAL posiada dwa bloki w strukturze i może być nazwany kopolimerem.
- (16) Aby uniknąć niejasności, za właściwe uznano wyjaśnienie zakresu definicji produktu określonej w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Zatem produkt objęty postępowaniem zostaje ostatecznie zdefiniowany jako kopolimerowe polialkohole winylowe (PVAL) uzyskane w wyniku polimeryzacji homopolimerów, o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas i o stopniu hydrolizy przynajmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00.
- (17) W odniesieniu do Tajwanu nie nałożono żadnych środków tymczasowych, gdyż, jak określono w motywach 29 i 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wstępnie stwierdzono, że w przypadku przywozu produktów pochodzących z Tajwanu nie doszło do dumpingu.
- (18) Jak wspomniano w motywie 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jedyne współpracujące przedsiębiorstwo z Tajwanu, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd. („CCP”) jest jedynym producentem eksportującym produkt objęty postępowaniem na Tajwanie i według danych Eurostatu ma 100 % udziału w wywozie z Tajwanu na obszar WE podczas okresu dochodzenia.
- (19) Obaj producenci wspólnotowi, Kuraray Europe GmbH i Celanese Chemicals Ibérica S.L. zarzucili, że CCP w rzeczywistości dopuściło się dumpingu w OD i zwrócili się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie ustaleń, czy doszło do dumpingu w przypadku CCP.

1.1. Koszty surowca

- (20) Obaj producenci wspólnotowi zarzucili, że koszt produkcji CCP był znacznie wyższy, niż ustaliła Komisja, ponieważ koszty monomeru octanu winylu (VAM), będącego głównym surowcem do produkcji PVAL, zostały niedoszacowane. W tym względzie podkreślili, że dostawca VAM do CCP jest spółką powiązaną. Na poparcie swoich argumentów jeden z producentów wspólnotowych przedstawił przeprowadzoną przez firmę doradczą analizę działalności CCP związanej z produkcją PVAL oraz publikacje na temat cen VAM na rynku międzynarodowym.
- (21) Przedłożone informacje zostały zbadane. Z porównania między cenami VAM podanymi w wyżej wspomnianych publikacjach a cenami zweryfikowanymi w toku postępowania zarówno w Europie, jak i w Azji jasno wynika, że ceny zamieszczone w publikacjach są zawyżone. Ponadto same publikacje zawierają wzmianki, że ceny w nich podane są jedynie szacunkowe, a rzeczywiste ceny na rynku mogą być wyższe lub niższe, oraz że opublikowanymi cenami najlepiej posługiwać się jako wskaźnikami. Mimo że ceny te rzeczywiście mogą być przydatne przy śledzeniu tendencji w czasie, to nie wydaje się, by przedstawiały one rzeczywiste ceny.
- (22) Ponadto dochodzenie wykazało, że sprzedaż VAM dokonana przez powiązanego dostawcę do CCP odbywała się po cenach na tym samym poziomie, co ceny pobierane od niepowiązanych klientów tego dostawcy, oraz że ceny za VAM płacone przez CCP pokrywają się z cenami płaconymi przez innych producentów w Azji, mianowicie w Japonii.
- (23) Oprócz tego koszty VAM zamieszczone we wspomnianej analizie bazowały na wyższym poziomie konsumpcji, niż rzeczywisty poziom konsumpcji CCP. Mając na uwadze, że poziom konsumpcji VAM zależy od mieszanin PAL poddawanych pełnej lub częściowej hydrolizie, stwierdzono, iż rzeczywisty poziom konsumpcji VAM pokrywa się ze zweryfikowanymi poziomami innych producentów zarówno w Azji, jak i w Europie, uwzględniając odpowiednie mieszaniny produktu.

(24) Ze względów określonych w motywach 20–23 powyżej stwierdzono, że koszty VAM ponoszone przez CCP nie były niedoszacowane, a zarzuty w tym przedmiocie zostały oddalone.

1.2. Inne koszty

(25) Na podstawie ustaleń w kwestii kosztów zamieszczonych we wspomnianej analizie, jeden z dwóch producentów wspólnotowych podniósł zarzut, że obok kosztów VAM, inne składniki kosztów produkcji PVAL ponoszonych przez CCP, m.in. koszty eksploatacyjne, inne koszty ogólne produkcji oraz koszty ogólne i administracyjne (SG&A) zostały również niedoszacowane. Jednakże nie przedstawiono żadnego konkretnego materiału dowodowego na poparcie oszacowań kosztów zawartych w analizie.

(26) Ponownie zbadano faktyczne dane dotyczące CCP zweryfikowane na miejscu i potwierdzono, że w obliczeniach w celu stwierdzenia dumpingu posłużono się prawidłowymi kosztami. Dlatego też zarzut został oddalony.

1.3. Obliczanie wartości normalnej

(27) Jeden z producentów wspólnotowych podniósł zarzut, że w przypadku CCP wartość normalną należało skonstruować dla wszystkich rodzajów produktów, ponieważ na tajwańskim rynku PVAL występuje specyficzna sytuacja spowodowana sztucznie zaniżonymi cenami, zwłaszcza w porównaniu do zakresów cenowych opublikowanych dla Azji, oraz że nabywcami w większości operacji sprzedaży na tajwańskim rynku krajowym w OD byli powiązani klienci.

(28) Faktycznie nie ma dowodów pozwalających stwierdzić, że ceny sprzedaży na rynku krajowym na Tajwanie są sztucznie zaniżone. Opublikowane ceny PVAL to jedynie zakresy cenowe o bardzo ogólnym charakterze podane dla całej Azji (z wyłączeniem Chin), bez wyszczególnienia danych gatunków produktu objętego postępowaniem i dlatego nie mogą posłużyć do porównania z cenami na Tajwanie. Na takiej podstawie nie można uznać cen tajwańskich za sztucznie zaniżone. Jeżeli chodzi o zarzut braku wystarczająco reprezentatywnej sprzedaży z udziałem niepowiązanych klientów, potwierdzono, że wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym była wystarczająca do ustalenia wartości normalnej.

(29) Ten sam producent wspólnotowy również podniósł, że z uwagi na zarzucaną specyficzną sytuację rynkową spowodowaną sztucznie zaniżonymi cenami PVAL na rynku krajowym na Tajwanie, kwot zysku, które posłużyły do skonstruowania wartości normalnych dla CCP, nie należy ustalać zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(30) Ze względów wymienionych w motywie 28 powyżej brakuje przyczyny, dla której kwota zysku ustalona zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozpo-

ządzenia podstawowego byłaby niewłaściwa do skonstruowania wartości normalnych. Dlatego też zarzut został oddalony.

(31) Zainteresowane strony powiadomiono o powyższych ustaleniach oraz przyznano im termin na zgłaszanie uwag. Nie otrzymano dalszych informacji od producentów wspólnotowych ani od pozostałych zainteresowanych stron, które mogłyby wpłynąć na zmianę tymczasowego stwierdzenia dumpingu w przypadku Tajwanu.

(32) Mając na uwadze powyższe, potwierdza się, że margines dumpingu w przypadku Tajwanu, wyrażony jako udział procentowy ceny eksportowej, wynosi poniżej 2 %, jak określono w motywie 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Dlatego zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego należy zakończyć bieżące postępowanie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Tajwanu.

2. Chińska Republika Ludowa („ChRL”)

2.1. Traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej i traktowanie indywidualne

(33) Wobec braku uwag do ustaleń dotyczących traktowania MET i IT niniejszym potwierdza się motywy 31–39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. Kraj analogiczny

(34) Obaj producenci wspólnotowi, Kuraray Europe GmbH i Celanese Chemicals Ibérica S.L. ponownie podkreślili, że to Japonia powinna zostać wybrana jako kraj analogiczny do ChRL, a nie Tajwan.

(35) Stwierdzili oni, że Japonia jest bardziej odpowiednia jako kraj analogiczny, niż Tajwan, ponieważ konkurencja na japońskim rynku PVAL jest znacznie bardziej prężna, aniżeli na rynku tajwańskim, jako że: (i) rynek tajwański jest zdominowany przez jedynego producenta tajwańskiego, CCP, podczas gdy na rynku japońskim funkcjonuje czterech producentów; (ii) przywóz PVAL objętego dochodzeniem do Tajwanu jest ograniczony, oraz (iii) krajowy popyt na produkt podobny na Tajwanie jest niski.

(36) W odniesieniu do zarzucanej dominacji CCP na rynku w Tajwanie należy przypomnieć, że na poziom konkurencji ma również wpływ przywóz i w tym względzie, jak już zostało stwierdzone w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Tajwan odnotowuje wyższy odsetek przywozu w konsumpcji krajowej (15 %) niż Japonia (3 %).

(37) Zarzut, że przywóz PVAL dotyczy w głównej mierze produktów spoza zakresu produktu objętego dochodzeniem, nie został poparty wystarczającym materiałem dowodowym i dlatego też nie można go uznać.

- (38) Jeżeli chodzi o zarzucany ograniczony popyt na produkt podobny na Tajwanie, to należy podkreślić, że wielkość tajwańskiego rynku krajowego PVAL przekracza 15 000 ton, z czego większość stanowi produkt podobny. Oprócz tego, mimo że według twierdzenia jednego producenta wspólnotowego faktycznie istnieje ograniczony popyt, ponieważ większość sprzedaży CCP trafia do klientów powiązanych, to w toku dochodzenia stwierdzono, że jest wręcz przeciwnie. Z tych względów zarzut ograniczonego popytu na produkt podobny został oddalony.
- (39) Z powodów określonych w motywach 36–38 powyżej zarzut dotyczący niewystarczającej konkurencji na rynku tajwańskim został oddalony.
- (40) Jeden z producentów wspólnotowych zarzucił, że zarówno pod względem produkcji, jak i sprzedaży japoński rynek PVAL jest stanowczo bardziej reprezentatywny dla rynku chińskiego, niż rynek tajwański. Jednakże nawet gdy produkcja i sprzedaż krajowa na rynku tajwańskim są mniejsze niż produkcja i sprzedaż krajowa na rynku japońskim, to nadal są na tyle duże, by móc przeprowadzić nad wyraz trafne porównanie z PVAL chińskim i jego wywozem do WE.
- (41) Ten sam producent wspólnotowy oświadczył również, że Japonia to lepszy kraj analogiczny niż Tajwan, gdyż w Japonii, podobnie jak w ChRL, występują zarówno zintegrowani, jak i niezintegrowani producenci PVAL. Jednakże należy zauważyć, że o ile prawdą jest, iż w ChRL występują oba typy producentów, to zarówno producent tajwański, jak i jedyny współpracujący i zweryfikowany producent japoński posiadają zintegrowany proces produkcyjny. Dlatego też aspekt ten nie stanowi wyróżnika przesądzającego o pierwszeństwie Japonii nad Tajwanem.
- (42) Ten sam producent wspólnotowy utrzymywał również, że mieszaniny produktu i zastosowania PVAL na rynku japońskim są bardziej porównywalne do mieszanin i zastosowań w ChRL. W tym względzie potwierdzono, że mieszaniny i zastosowania produktu na rynku tajwańskim gwarantują należytą porównywalność między PVAL tajwańskimi a chińskimi, podczas gdy nie ma dowodów, jakoby PVAL japońskie zapewniały lepszą porównywalność.
- (43) W końcu poziom współpracy w wybranym kraju to ważny element do ustalenia miarodajnej wartości normalnej. W Japonii tylko jeden spośród czterech producentów produktu podobnego współpracował podczas dochodzenia, podczas gdy na Tajwanie były dostępne wszystkie stosowne dane obejmujące cały kraj, jako że dochodzenie toczyło się wobec Tajwanu. Faktycznie tajwańskie przedsiębiorstwo posiadało znacznie szerszy udział w rynku krajowym, aniżeli jedyny współpracujący producent japoński, co pozwoliło na lepsze oszacowanie wartości normalnej.
- (44) Z przyczyn wyszczególnionych w motywach 36–43 powyżej zarzut podniesiony przez obu producentów wspólnotowych, że najważniejszym krajem analo-

gicznym do ChRL jest Japonia, został odrzucony, niniejszym potwierdza się zatem motywy 40–46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Wartość normalna

- (45) Jeden producent wspólnotowy zarzucił, że wartość normalną dla kraju analogicznego (Tajwanu) należało skonstruować dla wszystkich typów produktów, a kwoty zysku, które posłużyły do skonstruowania wartości normalnej, nie powinny zostać ustalone zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego z uwagi na specyficzną sytuację rynkową na Tajwanie spowodowaną sztucznie zaniżonymi cenami.

- (46) Jednakże z przyczyn wyszczególnionych w motywach 28–30 powyżej zarzuty te zostały oddalone. Wobec tego niniejszym potwierdza się motyw 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Cena eksportowa

- (47) Wobec braku uwag odnośnie do ceny eksportowej niniejszym potwierdza się motywy 48–50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.5. Porównanie

- (48) Wobec braku uwag odnośnie do porównania niniejszym potwierdza się motyw 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.6. Margines dumpingu

- (49) Wobec braku uwag odnośnie do marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się motywy 52–53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi krajowy margines dumpingu dla ChRL wynosi 10 %.

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (50) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 54–60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (51) W wyniku przeglądu informacji statystycznych udostępnionych przez Eurostat oraz sprawdzenia ich z informacjami z innych źródeł wyszło na jaw, że wielkość przywozu z USA, jak to opisano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, była zaniżona, szczególnie za rok 2003 (zob. motyw 80 poniżej). Dlatego zdecydowano się na zastąpienie tych danych danymi z amerykańskiej bazy danych o wywozie z USA. Po ostatecznym ujawnieniu faktów ustalono w dalszej kolejności, że dane Eurostatu dotyczące przywozu PVAL z Chin były błędne i należało je skorygować (zob. motyw 56 poniżej).

- (52) Wartości liczbowe dotyczące konsumpcji skorygowano odpowiednio w sposób następujący:

	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja w tonach	143 515	154 263	166 703	166 755
Indeks (2003 = 100)	100	107	116	116

- (53) Widać, że w okresie badanym nastąpił wzrost popytu na produkt objęty postępowaniem o 16 %. Inne wnioski, jak podsumowano w motywie 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, pozostają w mocy.
- (54) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej konkretnej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 61–64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z wyjątkiem zmian wprowadzonych do motywów 61 i 64, zgodnie z tym, co ustalono powyżej.

3. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

- (55) Ponieważ potwierdzono, że margines dumpingu dla Tajwanu wynosi *de minimis*, przywóz produktów pochodzących z Tajwanu jest ostatecznie wyłączony z oceny szkody.
- (56) Po ostatecznym ujawnieniu faktów pewne zainteresowane strony wyraziły poważne obawy dotyczące wiarygodności danych liczbowych Eurostatu dotyczących przywozu PVAL z ChRL w 2003 r. Sprawę tę zbadano i stwierdzono, że miały miejsce znaczące błędy w sprawozdawczości dotyczące tego przywozu. W konsekwencji wielkość przywozu PVAL z ChRL skorygowano, jak następuje:

Przywóz	2003	2004	2005	OD
ChRL tony	16 197	14 710	21 561	21 513
Indeks (2003 = 100)	100	91	133	133

- (57) Zamiast spadku przywozu z Chin w okresie badanym, jak ustalono na wstępnym etapie w oparciu o błędne dane z 2003 r., przywóz z ChRL wzrósł o 33 % w okresie badanym, po czym spadł o 9 % w 2004 r. w porównaniu z rokiem 2003.
- (58) W związku z powyższym oraz zważywszy na zmianę wartości liczbowych konsumpcji we Wspólnocie (zob. motyw 51 powyżej), udział w rynku przywozu z ChRL w okresie badanym ulega odpowiedniej zmianie:

Udział w rynku ChRL	2003	2004	2005	OD
Rynek Wspólnoty	11,3 %	9,5 %	12,9 %	12,9 %
Index (2003 = 100)	100	84	115	114

- (59) Udział w rynku przywozu z ChRL zwiększył się o 1,6 punktów procentowych w badanym okresie. Podczas OD przywóz z Chin stanowił 12,9 % całego rynku wspólnotowego.
- (60) Wobec skorygowanych danych dotyczących przywozu za rok 2003 ceny przywozu pochodzącego z ChRL, jak to opisano w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostały odpowiednio zmodyfikowane. Średnia cena przywozu zmniejszyła się w związku z tym o 3 %.

Ceny jednostkowe	2003	2004	2005	OD
ChRL (EUR/tona)	1 162	1 115	1 164	1 132
Indeks (2003 = 100)	100	96	100	97

- (61) W wyniku ostatecznego ujawnienia faktów, skarżący wnioskował, że Komisja nie powinna była wyłączać żadnego odpowiadającego modelu z obliczeń dotyczących podcięcia cenowego. Dowodził on, że w wyniku takiego postępowania ceny wspólnotowe przywozu z ChRL byłyby dramatycznie zawyżone. Odnośnie do tej kwestii w motywie 70 rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych rzeczywiście przewiduje wyłączenie z porównania podcięcia cenowego ograniczonej ilości modeli („NKP”) ponieważ uznano, że porównanie każdego modelu musi być uzasadnione i obiektywne, zatem nie powinno się zezwalać na porównanie standardowego gatunku ze specjalnym gatunkiem objętym zakresem definicji.
- (62) Przedmiotowe NKP stanowiły 34 % chińskiego przywozu w OD, lecz przemysł wspólnotowy (nie skarżący) produkował je w bardzo małych ilościach wynoszących około 0,1–0,5 % jego sprzedaży produktu podobnego w OD. O ile przywóz PVAL z ChRL w ramach tych NKP dotyczył standardowego gatunku PVAL, to producent wspólnotowy ww. NKP wnioskował do Komisji, że w jego przypadku przedmiotowe NKP obejmowały specjalne produkty wysokiej jakości do użytku w niszowych zastosowaniach, których nie można zastąpić standardowym PVAL. Poza tym nie produkował ich w ramach swojej standardowej linii produkcyjnej, lecz w specjalnym zakła-

dzie na zasadzie produkcji partiami. Producent wspólnotowy objęty dochodzeniem również szczegółowo dowodził, że przedmiotowy PVAL nie konkurował ze standardowym PVAL. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że dla przedmiotowych NKP importowanych z ChRL, które należały do standardowego PVAL, brak było odpowiadających gatunków sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy. W związku z faktem, że obliczenie podcięcia cenowego mogło nadal w tej sytuacji opierać się na reprezentacyjnej ilości (tj. 54 % przywozu objętego postępowaniem), zdecydowano się na wyłączenie tych NKP z porównania.

- (63) Na tej podstawie oraz zważywszy, że wniosek skarżącego nie zawierał żadnych przeciwnych dowodów, potwierdza się, że wyłączenie tych NKP z obliczeń podcięcia cenowego jest uzasadnione oraz oddala się tym samym przedmiotowy wniosek.
- (64) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 65–71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z wyjątkiem danych o imporcie z Chin i udziale w rynku, które sprostowano powyżej.

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

Udziały w rynku we Wspólnocie

- (65) Z uwagi na zmianę wartości liczbowych konsumpcji we Wspólnocie (zob. motyw 51 powyżej) udział w rynku przemysłu wspólnotowego w okresie badanym ulega odpowiedniej zmianie:

Udział w rynku Przemysł Wspólnoty	2003	2004	2005	OD
Indeks (2003 = 100)	100	101	96	103

- (66) Jak stwierdzono w motywie 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł wspólnotowy pod względem wielkości sprzedaży skorzystał na zwiększonym popycie na rynku wspólnotowym.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (67) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zdecydowano o nałożeniu tymczasowych środków antidumpingowych kilka stron utrzymywało, że większość wskaźników wspólnotowych kształtowała się dodatnio, stąd też nie występuje szkoda materialna. Według twierdzeń jednej ze stron Komisja doszła do wniosku, że przemysł wspólnotowy poniósł szkodę materialną wyłącznie na podstawie spadku cen sprzedaży przez przemysł wspólnotowy.
- (68) W tym względzie należy przypomnieć, że jak wskazano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rzeczywiście niektóre wskaźniki kształtowały się

dodatnio w okresie badanym, z uwagi na duży i wciąż rosnący popyt na rynku wspólnotowym. Jednakże spadek cen na rynku wspólnotowym w połączeniu z gwałtownym światowym wzrostem kosztów surowca doprowadził do negatywnej zmiany wszystkich wskaźników finansowych, takich jak rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy finansowe. Szczegółowe wyjaśnienia znajdują się w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Mimo że, jak stanowi art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ocena jednego lub więcej niż jednego istotnego czynnika ekonomicznego nie musi stanowić decydującej wskazówki, to oczywiste jest, że wskaźniki finansowe zaliczają się do wskaźników kluczowych. Dlatego też argument strony został odrzucony.

- (69) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej konkretnej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 72–92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z wyjątkiem motywów 75 i 76, które sprostowano powyżej.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (70) Kilka zainteresowanych stron zwróciło uwagę na tymczasowe ustalenie, że wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się znacząco między 2003 r. a 2004 r. Podnieśli oni zarzut, że z uwagi na fakt, iż w tym samym okresie rentowność przemysłu wspólnotowego odnotowała dramatyczny spadek o 62 %, obniżka cen nie mogła być spowodowana zmniejszeniem wielkości przywozu z Chin.
- (71) W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku dochodzenia przywóz z ChRL spowodował podcięcie cenowe

w przemyśle wspólnotowym o 3,3 % w OD, a przywóz z ChRL w całym okresie badanym był zgłaszany na granicy Wspólnoty po cenach niższych od cen uzyskiwanych przez przemysł wspólnotowy. Różnice pomiędzy cenami importowymi z ChRL a cenami sprzedaży przez przemysł wspólnotowy wydają się być większe w 2003 r. niż w OD. Jednakże z takiej analizy nie należy wyciągać żadnych wniosków dotyczących podjęcia w latach poprzedzających OD; dokładny i miarodajny margines podjęcia można obliczyć wyłącznie dla OD i należy to czynić wyłącznie na podstawie porównania każdego modelu, z odpowiednią korektą uwzględniającą koszty ponoszone po odprawie oraz różnice w poziomie handlu. Dane takie były dostępne tylko dla OD. Nie można zatem stwierdzić, czy przywóz z ChRL powodował podcięcie cen przemysłu wspólnotowego w całym okresie badanym.

- (72) Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że doszło do znaczącego spadku cen na rynku. Taki spadek cen był szkodliwy, zważywszy na gwałtowny wzrost kosztów głównego surowca w tym samym okresie, jak wykazano w motywach 78 i 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Mając na względzie zgłoszone uwagi wspomniane w motywie 70 powyżej, przeprowadzono analizę kształtowania się z roku na rok cen surowca w badanym okresie. Jak wspomniano w motywie 78 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji PVAL jest monomer octanu winylu lub „VAM”. Jego koszt to około 65 % kosztów całkowitych produkcji PVAL. W poniższej tabeli podano koszt VAM w przeliczeniu na tonę PVAL w okresie badanym:

Przemysł wspólnotowy	2003	2004	2005	OD
Koszt VAM na tonę PVA				
Indeks	100	107	119	130

- (73) Analiza wykazała, że w 2004 r. wzrost kosztów surowca był umiarkowany w porównaniu do wzrostu tych kosztów w 2005 r. i w OD. Biorąc pod uwagę wyżej omówiony sposób kształtowania się cen surowca, doskonale zilustrowany poprzez kształtowanie się kosztów VAM przedstawione w tabeli powyżej i który nie był blisko związany z trendem w zakresie rentowności, można wyciągnąć wniosek, że ostry spadek rentowności w 2004 r. był spowodowany spadkiem cen sprzedaży przez przemysł wspólnotowy o ponad 7 %, jak wskazano w motywie 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a nie wzrostem kosztów surowca.
- (74) Biorąc powyższe pod uwagę, udziały w rynku w 2004 r. zostały poddane dalszej analizie pod względem wartości bezwzględnych, jak również w porównaniu do 2003 r., tak aby ustalić, czy import po cenach dumpingowych uwzględniony indywidualnie miał rzeczywisty wpływ na szkodę. Ustalono, że w 2004 r. przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku o 1 %. W tym samym czasie udział przywozu z Chin stracił 16 % udziału w rynku. W rezultacie w 2004 r. udział przemysłu wspólnotowego w rynku był ponad czterokrotnie większy od udziału przywozu z ChRL w rynku. W tych okolicznościach uznano, że rzeczywiście trudno przypisywać spadek cen w decydującym roku 2004 przy-

wozowi z ChRL, skoro jego wielkość była względnie nieznaczna i mocno się zmniejszała.

- (75) Po ostatecznym ujawnieniu faktów przemysł wspólnotowy oponował, że nawet przy niewielkim udziale w rynku przywóz po cenach dumpingowych spowodował poważne zakłócenie na rynku, z uwagi na charakter tej działalności. Twierdził on, że Komisja dowodziła, że PVAL jest towarem, i że najniższa cena odnotowana na rynku w ogromnym zakresie warunkuje cenę rynkową, do której inni producenci muszą się dostosować, jeżeli nie chcą stracić zamówień. Należy wyjaśnić, że Komisja w dokumentach dotyczących ostatecznego ujawnienia faktów jedynie cytowała tezę skarżącego bez zamiaru jej potwierdzenia. Skarżący dowodził następnie, że ten rzekomy wpływ przywozu z ChRL na ceny przemysłu wspólnotowego ilustruje spadkowa tendencja w cenach sprzedaży osiągniętych przez przemysł wspólnotowy w okresie badanym, przy jednoczesnym skoku cen surowca VAM. Przemysł wspólnotowy utrzymywał, że jego położenie nie pozwala, by skutki wzrostu cen surowca uderzyły w klientów, gdyż z uwagi na silnie odczuwalną presję cenową, jaką stwarza przywóz dumpingowy doszłoby do wyraźnego spadku rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów finansowych.

- (76) Niemniej jednak po bliższym przyjrzeniu się rozwojowi sytuacji da się zauważyć, że znaczące pogorszenie się kondycji finansowej przemysłu wspólnotowego nastąpiło przede wszystkim od 2004 r. do OD. W 2003 r., kiedy przywóz z ChRL osiągnął poziom 11,3 %, a ceny sprzedaży nie różniły się znacznie od cen w następnych latach, przemysł wspólnotowy radził sobie zadowolająco, zwłaszcza pod względem rentowności. Ta ocena stanu rzeczy jest poparta faktem, że nawet przemysł wspólnotowy określił rok (2002 oraz) 2003 jako rok „przed poważną penetracją przywozu przez przywóz dumpingowy na rynek wspólnotowy”. Potwierdzają to ustalenia poczynione w toku dochodzenia i stąd też w motywie 131 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznano, że 2003 r. faktycznie był rokiem normalnej sytuacji konkurencyjnej na rynku wspólnotowym. Nie zaprzeczyły temu zainteresowane strony i stąd pojawiła się sugestia, że w 2003 r. zakłócenia w handlu, o ile miały miejsce, były nieznaczne. W 2004 r. z kolei, kiedy przywóz z ChRL zmniejszył się, podczas gdy jego ceny sprzedaży pozostawały zasadniczo na tym samym poziomie, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego nagle drastycznie się pogorszyła.
- (77) Po ostatecznym ujawnieniu faktów przemysł wspólnotowy twierdził, że Komisja błędnie wymagała, aby przywóz po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody. W tym zakresie należy odnotować, że Komisja nie wymagała, aby przywóz po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody. W rzeczywistości art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stwierdza, że „wielkości i/lub poziomy cen [...] wywierają wpływ na przemysł wspólnotowy [...], oraz że wpływ ten można uznać za istotny (podkreślenia dodano)”.
- (78) Dalsza analiza faktów ustalonych w trakcie dochodzenia wykazała, że przywóz po cenach dumpingowych analizowany indywidualnie miał wpływ na poniesienie przez przemysł wspólnotowy szkody. Zważywszy jednak na jego zasadniczo ograniczony udział w rynku w odniesieniu do rosnącego udziału przemysłu wspólnotowego oraz na brak widocznego związku w czasie pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a odniesieniem przez przemysł wspólnotowy największej szkody, wpływ ten nie może być uznany za zasadniczy.
- (79) W związku z powyższym nie można stwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych miał wpływ na szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy, którą można by uznać za zasadniczą.

2. Wpływ pozostałych czynników

- (80) Po nałożeniu tymczasowych środków uzyskano informacje wskazujące na niekompletność danych Eurostatu w odniesieniu do przywozu z USA. Po nałożeniu środków tymczasowych napłynęły informacje wskazujące na niekompletność danych Eurostatu o przywozie z USA. Odnotowane wielkości okazały się zbyt niskie w porównaniu do danych o wywozie pozyskanych z amerykańskiej bazy danych eksportowych, wskutek czego przeprowadzono korektę przeliczonych na euro wartości względem poziomu cif na granicy Wspólnoty. Wpływ skorygowanych wielkości przywozu z ChRL w 2003 r. na wyliczoną konsumpcję we Wspólnocie również miał wpływ na udział w rynku pozostałych krajów w tym roku. Tabele w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych skorygowano w następujący sposób:

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (wielkość)

Import (tony)	2003	2004	2005	OD
USA	19 804	26 663	25 771	26 298
Indeks (2003 = 100)	100	135	130	133
Japonia	13 682	11 753	12 694	14 151
Indeks (2003 = 100)	100	86	93	103
Tajwan (zakres)	11 000–14 000	13 000–16 500	10 000–13 000	9 000–12 000
Indeks (2003 = 100)	100	118	88	83

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (średnia cena)

Cena przeciętna (EUR)	2003	2004	2005	OD
USA	1 308	1 335	1 446	1 416
Indeks (2003 = 100)	100	102	111	108
Japonia	1 916	1 532	1 846	1 934
Indeks (2003 = 100)	100	80	96	101
Tajwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Indeks (2003 = 100)	100	100	108	108

Udziały w rynku

Udział w rynku (%)	2003	2004	2005	OD
USA %	13,8	17,3	15,5	15,8
Japan %	9,5	7,6	7,6	8,5
Tajwan (Indeks)	100	109	76	71

- (81) Główna różnica w porównaniu do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych polega na zmianie wielkości przywozu z USA oraz tendencji, którą można zaobserwować w odniesieniu do tego przywozu. Faktycznie w okresie badanym doszło do nieznacznego wzrostu wielkości przywozu PVAL z USA, tj. wzrostu udziału w rynku o 2 punkty procentowe, podczas gdy w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych błędnie stwierdzono, że wzrost ten podwoił się w tym okresie. Ponadto ceny cif na granicy Wspólnoty odnotowane dla tego przywozu były ogólnie wyższe, niż wynika to ze wstępnych ustaleń, jakoby ceny w OD były wyższe o 4,3 %. Pozostałe wnioski dotyczące tego przywozu, podsumowane w motywie 98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, pozostają bez zmian.
- (82) Odnośnie do motywów 97 i 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych kilka zainteresowanych stron wyraziło poważne wątpliwości co do miarodajności cen odnotowanych przez Eurostat dla przywozu z Japonii, gdyż średnie ceny jednostkowe dla tego przywozu były znacznie wyższe, niż średnie ceny jednostkowe PVAL pochodzącego z innych źródeł. Jedna zainteresowana strona podniosła zarzut, że wysokie średnie ceny sprzedaży są wynikiem błędnego uwzględnienia innych, droższych produktów, takich jak PVB. Należy tu podkreślić, że dane te gruntownie zbadano i na podstawie takiej analizy sformułowano wniosek, jak stanowi motyw 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że przywóz z Japonii nie mógł przyczynić się do wywołania negatywnej tendencji cenowej, która doprowadziła do poważnego zakłócenia sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Przez wzgląd na kompletność i jasność przedstawiono streszczenie tej analizy.
- (83) Dalsze badanie danych Eurostatu dotyczących przywozu z Japonii potwierdziło, że nie uwzględniono żadnych innych produktów poza PVAL i stąd dane nie zostały zawyżone przez droższe produkty. Oprócz tego, jak już wskazano w zarzucie, przy ustalaniu wielkości przywozu z Japonii uwzględniono niewielkie ilości PVAL innego niż produkt podobny, prawdopodobnie o znacznie wyższych cenach jednostkowych. Przy obliczaniu średniej wartości przywozu z Japonii na podstawie danych statystycznych nie da się wykluczyć wpływu cenowego innych gatunków PVAL, jako że w danych tych nie ma rozróżnienia pomiędzy produktem podobnym a innymi gatunkami PVAL. Jednakże biorąc pod uwagę przybliżone wielkości tego przywozu i mając na względzie średnie ceny obliczone dla całego przywozu z Japonii w OD, stwierdzono, że mało prawdopodobne jest, by wyłączenie gatunków PVAL nieobjętych zakresem definicji produktu skutkowało taką średnią ceną CIF na granicy Wspólnoty produktu podobnego, która powodowałaby podcięcie poziomu cen sprzedaży we Wspólnocie w OD. Ponadto można było zweryfikować 25 % przywozu z Japonii w OD i dotyczył on gatunków PVAL objętych zakresem definicji produktu. Sprzedaż ta trafiała do powiązanych stron, tj. po cenach transferowych i ustalono, że ceny odsprzedazy tych zakupów pierwszym niezależnym klientom były średnio o 8 %–10 % wyższe niż ceny, które mógł uzyskać przemysł wspólnotowy. W związku z tym sformułowano, a następnie podtrzymano wniosek, że nic nie wskazuje na to, by przywóz PVAL z Japonii w OD spowodował podcięcie cen przemysłu wspólnotowego i stąd też nie można stwierdzić, że przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (84) Niektóre zainteresowane strony miały również wątpliwości co do tego, jak przywóz z Japonii po tak wysokich cenach zdołał utrzymać swój duży udział w rynku przy zagorzałej konkurencji cenowej na rynku wspólnotowym. W tej mierze należy przede wszystkim zauważyć, że, jak wspomniano w motywie 83 powyżej, uwzględnienie innych, droższych gatunków PVAL z pewnością zawyżyło średnie ceny przywozu z Japonii podawane przez Eurostat. Bazując na zweryfikowanych danych dotyczących około 25 % przywozu z Japonii, średnie ceny tego przywozu do pierwszego niezależnego klienta we Wspólnocie zdają się być wyższe o 8 %–10 % od cen przemysłu wspólnotowego. Nie jest to jednakże skutek dokładnego porównania cen identycznych gatunków, a raczej przybliżona różnica między średnimi cenami sprzedaży części produktów przywożonych z Japonii a średnimi cenami sprzedaży uzyskiwanymi przez przemysł wspólnotowy. Na tej podstawie da się stwierdzić, że wynik analizy cen przywozu z Japonii nie przeczy wnioskowi, iż ceny rynkowe we Wspólnocie odnotowały faktyczny spadek, zatem argument ten oddalono.
- (85) Jedna zainteresowana strona zarzuciła, że od 2003 r. do 2006 r. wielkość przywozu z Tajwanu zwiększyła się wbrew ustaleniom Komisji o spadku udziału w rynku oraz że wzrost średnich cen tego przywozu był mniejszy, niż stwierdziła Komisja. Zarzut ten został poparty analizą danych Eurostatu. W tym względzie należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, posłużono się faktycznymi danymi liczbowymi jedyne go producenta tajwańskiego w pełni współpracującego w toku dochodzenia. Te zweryfikowane dane uznano za bardziej miarodajne niż dane Eurostatu, zwłaszcza skoro w OD producent ten sprzedawał także znaczne ilości PVAL objętego kodem CN ex 3905 30 00, ale nie mieszczącego się w zakresie definicji produktu. Dlatego zarzut zainteresowanej strony został oddalony.

- (86) Mając na względzie analizę cen przywozu z USA przeprowadzoną przez Komisję inna strona zarzuciła, że przywóz z Tajwanu przyczynił się do spadku cen na rynku wspólnotowym. Twierdziła ona, że na potrzeby obliczenia średnich cen sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi Komisja skorygowała w górę ceny przywozu z USA podane przez Eurostat, które i tak już przewyższały ceny tajwańskie, i tak skorygowane ceny mieściły się zasadniczo w tym samym przedziale, co ceny przemysłu wspólnotowego. Dlatego też niepotrzebnie skorygowane ceny tajwańskie powodowały podcięcie cen przemysłu wspólnotowego i przyczyniły się do szkody, którą odniósł przemysł wspólnotowy.
- (87) Zarzut ten został oddalony. W rzeczywistości ceny przywozu z Tajwanu we wspomnianych motywach 97 i 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych to ceny na poziomie cif na granicy Wspólnoty. Do celów obliczeń podjęcia cenowego dokonano kilku korekt tych cen (uwzględniono cło przywozowe, koszty po odprawie, poziom handlu). W tym przypadku wysokość korekty w celu uwzględnienia poziomu handlu była znaczna, jako że praktycznie całą sprzedaż prowadzili handlowcy/dystrybutorzy we Wspólnocie. Późniejszych obliczeń podjęcia cenowego można było dokonać na poziomie PCN, uzyskując w ten sposób bardzo dokładne dane liczbowe, które faktycznie nie wykazały podjęcia.
- (88) Kilka zainteresowanych stron podniosło zarzut, że spadek rentowności był spowodowany przez sam przemysł wspólnotowy. Twierdzili oni, że z powodu stworzenia dodatkowych mocy produkcyjnych w 2004 r. przemysł wspólnotowy stanął wobec problemu ogromnych nadmiarowych ilości wytworzonego PVAL, które musiał zbyć. Strony te argumentowały, że sam skarżący przystąpił do agresywnej polityki podcinania cen pozostałych dostawców PVAL, aby maksymalnie zwiększyć sprzedaż i wykluczyć konkurencję z rynku. W opinii tych stron tłumaczy to spadek cen PVAL w okresie badanym. Skarżący uznali, że producenci chińscy raczej podążali za tendencjami cenowymi, niż sami dyktowali ceny.
- (89) Jeżeli chodzi o ten argument, dochodzenie rzeczywiście wykazało, że inwestycje poczynione przez przemysł wspólnotowy w celu zwiększenia mocy produkcyjnych umożliwiły przemysłowi wspólnotowemu sprzedaż znacznych dodatkowych ilości na rynku wspólnotowym. Fakt ten świadczy z jednej strony o słuszności decyzji o podjęciu inwestycji z uwagi na spodziewany wzrost rynku. W okresie badanym konsumpcja PVAL na rynku wspólnotowym mocno się zwiększyła, jak wyjaśniono w motywach 51–53 powyżej, co spowodowało wzrost całkowitej sprzedaży. Oprócz tego analiza danych Eurostatu z okresu po zakończeniu OD (od lipca 2006 r. do września 2007 r.) dotyczących konsumpcji oraz sprzedaży we Wspólnocie oraz danych liczbowych dostarczonych przez strony objęte dochodzeniem potwierdziła znaczny wzrost konsumpcji oraz dalsze zwiększenie wielkości sprzedaży przez przemysł wspólnotowy o 10 %.
- (90) Jednakże równolegle w toku dochodzenia ustalono, że fabryka PVAL powinna utrzymywać ciągłość produkcji, by maksymalnie zwiększyć wydajność. Dotyczy to także przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie wykazało, że z uwagi na zwiększenie mocy produkcyjnych, do którego doszło w latach 2004–2006, od 2004 r. znacznie wzrosła wielkość produkcji. Przemysł wspólnotowy w następstwie ostatecznego ujawnienia faktów dowodził, że dodatkowa linia produkcyjna PVA była dostępna od 2005 r., oraz że z tego powodu brak było dodatkowych mocy produkcyjnych w 2004 r. Tym niemniej dochodzenie wykazało, że w 2004 r. moce produkcyjne były 7 % wyższe w porównaniu do 2003 r. W tym samym czasie przemysł wspólnotowy obniżył swoje ceny sprzedaży o 7 % oraz w 2005 r., kiedy proces zwiększania mocy produkcyjnych prawie dobiegł końca i osiągnął 129 % mocy posiadanych w roku 2003, ceny wciąż pozostawały o 5 % niższe od poziomu z roku 2003, bez względu na duży wzrost kosztów surowca, jak wspomniano w motywie 72 powyżej (+ 19 % odnośnie do VAM). W międzyczasie przemysł wspólnotowy zwiększył o 12 % sprzedaż niezależnym konsumentom, a dalszy wzrost sprzedaży o kolejne 10 punktów procentowych odnotowano w 2005 r. Na tej podstawie wydaje się, że możliwy jest związek pomiędzy cenami sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz ilością produkowanego PVAL.
- (91) Dwie zainteresowane strony utrzymywały, że inwestycje w celu zwiększenia mocy produkcyjnych spowodowały pogorszenie się kluczowych wskaźników finansowych, co ujemnie wpłynęło na rentowność przemysłu wspólnotowego. W tym względzie w toku dochodzenia ustalono, że – jak stanowi motyw 103 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – koszty związane ze zwiększeniem mocy produkcyjnych dało się określić i nie miały one większego wpływu na bardzo wyraźną tendencję zniżkową zaobserwowaną w rozwoju sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. W związku z tym zarzut, że koszty te spowodowały ostre pogorszenie się najważniejszych wskaźników finansowych przemysłu wspólnotowego został oddalony.
- (92) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że ustalanie cen sprzedaży na własny użytek mogło negatywnie wpłynąć na wskaźniki rentowności skarżącego. W tej kwestii należy zauważyć, że sprzedaż PVAL powiązaniem stronom została gruntownie zweryfikowana. Po pierwsze rozgraniczono tę sprzedaż od sprzedaży stronom niepowiązaniem. Nie uwzględniono jej zatem we wskaźnikach finansowych określonych w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, o czym wspomniano w motywie 84. Po drugie weryfikacja sprzedaży na własny użytek wykazała, że ustalanie cen tej sprzedaży, wynoszącej mniej niż 20 % całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w OD, nie wpłynęło negatywnie na odnotowywaną wielkość sprzedaży PVAL przez przemysł wspólnotowy niepowiązaniem stronom. Stąd też argument ten odrzucono.

(93) Inna zainteresowana strona twierdziła, że domniemany kryzys na rynku budowlanym w Niemczech w pierwszych latach badanego okresu mógł spowodować pogorszenie się kluczowych wskaźników finansowych przemysłu wspólnotowego. Jednakże nie przedstawiono żadnych dowodów na potwierdzenie tej tezy, a dane statystyczne wyraźnie wskazują na tendencję wzrostową konsumpcji PVAL oraz na jeszcze silniejszą tendencję konsumpcji PVB. Dlatego argument ten został odrzucony.

(94) W następstwie ostatecznego ujawnienia faktów przemysł wspólnotowy dowodził, że skupiając się na roku 2003 i 2004, nie przeprowadzono wystarczającej analizy związku przyczynowego dla lat 2004–2006. W tym zakresie należy po pierwsze odnotować, że 2003 i 2004 są dwoma pierwszymi latami badanego okresu i jako takie na pewno nie mogą być uznane za „przedawnione”. Ponadto jak to podsumowano w motywie 91 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, grupa wskaźników pokazujących szkodę to grupa wskaźników finansowych, podczas gdy większość pozostałych wskaźników pokazywała zmiany na korzyść. W obliczu takiej sytuacji jedynym rozsądnym podejściem ze strony organu prowadzącego dochodzenie jest skupienie większej uwagi na okresie, w którym wskaźniki finansowe pogorszyły się w największym stopniu, co miało miejsce w 2004 r., kiedy to rentowność przemysłu wspólnotowego spadła o 62 %, jego zwrot z inwestycji zmniejszył się o 83 %, a przepływy finansowe spadły o 45 %. W końcu, jak to opisano w motywach 70–93 powyżej, uważa się, że analiza związku przyczynowego nie jest ograniczona do lat 2003–2004 i obejmuje cały badany okres, tj. od roku 2003 do końca OD (wrzesień 2006 r.). W związku z powyższym wniosek zostaje odrzucony.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(95) Podsumowując, na podstawie dalszej analizy podjętej w oparciu o uwagi otrzymane po nałożeniu środków tymczasowych nie można potwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych miał istotny wpływ na szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy. Zważywszy na (i) względnie niewielki i malejący udział przywozu po cenach dumpingowych z ChRL w rynku (spadek z 11,3 % do 12,9 %) oraz znacznie istotniejszy i rosnący w niewielkim stopniu udział sprzedaży przemysłu wspólnotowego w rynku (w OD ponad trzykrotnie większy od udziału ChRL) oraz (ii) ograniczone, chociaż nie bez znaczenia, podcięcie cenowe praktykowane przez przywóz z ChRL, można sformułować wniosek, że niskich cen na rynku wspólnotowym w kontekście wzrostu cen surowca, które spowodowały szkodę dla przemysłu wspólnotowego, nie można przypisywać przywózowi po cenach dumpingowych z ChRL. Dlatego też nie da się ustalić w stopniu wystarczającym

związku przyczynowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego pomiędzy przywozem dumpingowym z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

G. WNIOSEK

(96) W związku z powyższym należy zakończyć postępowanie, ponieważ stwierdzony margines dumpingu ze strony Tajwanu jest mniejszy niż 2 % oraz w związku z faktem że brak jest związku przyczynowego pomiędzy dumpingiem a szkodą w odniesieniu do przywozu z ChRL,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu kopolimerowych polialkoholi winylowych (PVAL) uzyskanych w wyniku polimeryzacji homopolimerów, o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas, i o stopniu hydrolizy przynajmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, zgłaszanych zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Zwalnia się kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowych ceł antydumpingowych nałożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1069/2007 na przywóz niektórych polialkoholi winylowych w postaci żywic homopolimerowych o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas i o stopniu hydrolizy co najmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, zgłaszanych zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00 (kod TARIC 3905 30 00 20) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji